

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **H. Q. H.**, narozený dne X
bytem J. 429/9, O.
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Tauberem
sídlem nám. 28. října 1898/9, Brno

proti
žalované **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 6. 2018, č. j. MV-6613-4/SO-2018, ve věci
povolení k dlouhodobému pobytu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 16. 7. 2018 se žalobce domáhal u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2018, č. j. MV-6613-4/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 14. 11. 2017, č. j. OAM-937-40/ZR-2015, a toto rozhodnutí potvrdila. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím zrušil platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobce, vydaného za účelem společného soužití rodiny, pro

neplnění účelu pobytu a současně stanovil lhůtu k vycestování z území České republiky ve lhůtě 30 dní od právní moci rozhodnutí.

B. Žaloba

2. Žalobce navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Konkrétně namítal:
3. a) vadné doručení oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27. 3. 2015, č. j. OA-937-3/ZR-2015. Správní orgán I. stupně toto oznámení doručoval veřejnou vyhláškou, ačkoli měl povinnost ustanovit žalobci opatrovníka podle § 32 odst. 2 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“). Žalobce tak převzal toliko oznámení o rozšíření správního řízení ze dne 11. 8. 2016, č. j. OAM-937-12/ZR-2015. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že správní řízení nebylo řádně zahájeno ve smyslu § 46 odst. 1 s. ř. Žalobce dále namítal, že předmět řízení byl v oznámení o zahájení řízení a oznámení o rozšíření řízení označen odlišně. Rozhodl-li správní orgán I. stupně pouze o předmětu řízení, který byl vymezen v oznámení o rozšíření, rozhodl pouze o části předmětu řízení. Žalobce doplnil, že správní orgán I. stupně zahájil řízení podle „*znění zákona, které bylo účinné do dne 31. 12. 2015, přičemž řízení zahájil až dne 20. 8. 2016*“;
4. b) nezohlednění nepřiměřenosti dopadů do rodinného a soukromého života žalobce. Žalobce nezpochybňoval, že neplní účel pobytu. Tento stav však zapříčinila jeho manželka a žalobce neměl objektivní možnost tento stav změnit. Správní orgány proto u žalobce měly zohlednit zvláště obtížné okolnosti ve smyslu § 46a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobce namítal, že zrušením platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dojde k zásahu do jeho rodinného a soukromého života, který v současné době netvoří jeho manželka, ale dcera. Žalobce má vůči dceři vyživovací povinnost a je s ní v pravidelném styku. V rámci hodnocení důvodu pro vydání rozhodnutí správních orgánů chybí hodnocení okolností, na jejichž základě žalobce nemohl plnit účel pobytu. Správní orgány měly důvody neplnění účelu dlouhodobého pobytu hodnotit individuálně. Žalobce nezneužíval záměrně pobytové povolení k jinému účelu, ale poté, co zjistil, že manželství nelze zachránit, požádal o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

C. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 17. 9. 2018 uvedla, že skutkový stav a průběh řízení je dostatečně popsán v napadeném rozhodnutí. Námitky uvedené v žalobě se shodují s odvolacími námitkami, proto žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí, ve kterém se s námitkami vyrovnala.

D. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně vydal oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27. 3. 2015, č. j. OA-937-3/ZR-2015 (dále jen „oznámení o zahájení řízení“), kterým žalobci oznámil, že s ním zahajuje podle § 46 odst. 1 s. ř. správní řízení ve věci „*zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. z důvodu, že nemá na území zajištěno ubytování*“. Oznámení o zahájení řízení se správní orgán I. stupně pokoušel žalobci doručit poštou na poslední známou adresu, obálka se vrátila odesílateli s tím, že je adresát na uvedené adrese neznámý.

Správní orgán proto veřejnou vyhláškou ze dne 24. 4. 2015 oznámil možnost převzít oznámení o zahájení řízení.

7. Oznámením o rozšíření správního řízení ze dne 11. 8. 2016, č. j. OAM-937-12/ZR-2015 (dále jen „oznámení o rozšíření řízení“), správní orgán I. stupně žalobci oznámil, že rozšiřuje správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců z důvodu, že žalobce nemá na území zajištěno ubytování, o zrušení platnosti k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. i) zákona o pobytu cizinců z důvodu, že žalobce neplní účel, pro který bylo povolení vydáno. Oznámení o rozšíření řízení zaslal správní orgán I. stupně poštou a zásilku si žalobce dle doručky založené ve spisu dne 20. 8. 2016 vyzvedl osobně.
8. Rozhodnutím ze dne 14. 11. 2017, č. j. OAM-937-40/ZR-2015, správní orgán I. stupně zrušil platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny na území dle § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce neplnil účel, pro který mu bylo povolení vydáno. Současně rozhodl o tom, že se žalobci podle § 46a odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovuje lhůta k vycestování z území České republiky v trvání 30 dnů od právní moci rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že má účastník řízení již v současné době zajištěné ubytování na území České republiky, odpadl důvod ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců.
9. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce napadl odvoláním, které žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

E. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl krajský soud bez nařízení jednání.

ad a) vadné doručení oznámení o zahájení řízení ze dne 24. 4. 2015

11. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou vadného doručení oznámení o zahájení řízení. Účelem řádného doručení oznámení je to, aby se účastník řízení dozvěděl, že bylo zahájeno řízení a mohl v řízení vystupovat a hájit svá práva. Krajský soud zkoumal, zda tomu tak bylo v posuzovaném případě.
12. Z poštovní doručky, která je součástí spisu, zjistil, že žalobci bylo dne 20. 8. 2016 do vlastních rukou doručeno oznámení o rozšíření řízení. Toto oznámení obsahovalo informaci o tom, že správní orgán I. stupně „rozšiřuje správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců z důvodu, že žalobce nemá na území zajištěno ubytování, o zrušení platnosti k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. i) zákona o pobytu cizinců z důvodu, že žalobce neplní účel, pro který bylo povolení vydáno“. Nejpozději dne 20. 8. 2016 se tedy žalobce dozvěděl o tom, že bylo vůči němu zahájeno řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu [a to jak dle § 46a odst. 2 písm. g), tak písm. i) zákona o pobytu cizinců].
13. Ze správního spisu dále vyplývá, že žalobce v řízení aktivně vystupoval a hájil svá práva. Správní orgán I. stupně žalobce dne 19. 12. 2016 vyslechl, žalobce se dne 10. 4. 2017

seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí osobně a dne 17. 5. 2017 a 23. 10. 2017 se s nimi seznámil jeho zástupce. Žalobce se k podkladům vyjádřil dne 29. 5. 2017 a 6. 11. 2017. Jeho vyjádření se týkala jak důvodu zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. g), tak podle písm. h) zákona o pobytu cizinců, žalobce argumentoval tím, že má zajištěné ubytování a současně vysvětloval, z jakých důvodů neplní účel, pro který mu bylo povolení vydáno. Za této situace, i kdyby správní orgán I. stupně skutečně žalobci vadně doručoval oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou a neustanovil žalobci opatrovníka, nedošlo by k jakémukoli porušení práv žalobce, jelikož žalobce věděl, že je proti němu vedeno řízení a z jakých důvodů. Dle krajského soudu by bylo formalistické kvůli této případné vadě považovat napadené rozhodnutí za nezákonné.

14. Krajský soud dále uvádí, že předmětem řízení bylo jak v oznámení o zahájení řízení, tak v oznámení o rozšíření řízení, vždy „*zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců*“. Obě oznámení se lišila toliko v tom, který konkrétní důvod pro zrušení platnosti povolení uváděla. Krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí rozhodl o zrušení platnosti dlouhodobého pobytu žalobce podle § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců pro neplnění účelu, pro který mu bylo povolení vydáno. Ohledně zrušení platnosti dlouhodobého pobytu podle § 46a odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců, tedy z důvodu nezajištěného ubytování, správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že tento důvod zrušení platnosti dlouhodobého pobytu odpadl, jelikož bylo zjištěno, že žalobce již ubytování na území České republiky zajištěno má. Za této situace krajský soud nepřisvědčil námitce žalobce, že správní orgán I. stupně rozhodl toliko o části předmětu řízení. Předmětem řízení bylo zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, přičemž správní orgán I. stupně vysvětlil, z jakého konkrétního důvodu platnost povolení zrušil a proč druhý důvod odpadl. Krajský soud tak neshledal, že by správní orgán I. stupně pochybil.
15. Námitku a) krajský soud ze shora uvedených důvodů neshledal důvodnou.
ad b) Nezohlednění nepřiměřenosti dopadů do rodinného a soukromého života žalobce
16. Žalobce dále brojil proti tomu, že správní orgány neshledaly nepřiměřenost dopadů do rodinného a soukromého života žalobce.
17. Krajský soud se při posouzení této námítky nejprve zabýval tím, jakou roli hraje při povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny manžel, který na území již pobývá na základě vlastního povolení k pobytu. Zjistil, že podle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území (dále jen "společné soužití rodiny") je oprávněn podat cizinec, který je manželem cizince s povoleným pobytem na území*. Podle § 42a odst. 4 zákona o pobytu cizinců *cizinec podle odstavce 1, kterému byl na území povolen pobyt nebo udělen azyl, se pro účely tohoto zákona považuje za nositele oprávnění ke sloučení rodiny*.
18. Podle § 42a odst. 7 zákona o pobytu cizinců *Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny se cizinci vydá, jestliže jde o cizince podle odstavce 1 písm. a) nebo b) a cizinec, se kterým má být umožněno společné soužití rodiny, je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu a pobývá na území po dobu nejméně 15 měsíců; jde-li o sloučení manželů, současně musí každý z nich dosáhnout věku 20 let*.
19. Z uvedených ustanovení vyplývá, že pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny je manžel s povolením k pobytu klíčovou osobou a jediným

důvodem, proč je povolení dle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců uděleno. V posuzované věci získal žalobce povolení k pobytu v přímé vazbě na manželku, účelem povolení bylo sloučení rodiny. Zachování manželského svazku s konkrétní osobou proto bylo důvodem, proč byl žalobce oprávněn na území České republiky pobývat. Podle krajského soudu skutečnost, že žalobce navázal v současné době vztah s dcerou a stýká se s ní, nemůže na uvedených závěrech nic změnit, jelikož dcera nebyla ve vztahu k povolení k dlouhodobému pobytu žalobce nositelem oprávnění ke sloučení rodiny. Tímto nositelem byla pouze manželka žalobce.

20. Krajský soud uvádí, že obdobnými otázkami se soudy ve správním soudnictví již zabývaly. Např. Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 27. 7. 2016, č. j. 30 A 141/2015-49, vyslovil, že *„pobyt cizince, který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití s určitou osobou jakožto nositelem oprávnění ke sloučení rodiny (§42a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), je nerozlučně spjatý s existencí rodinné vazby k této osobě. Zanikne-li rodinná vazba takového cizince k dosavadnímu nositeli oprávnění ke sloučení rodiny, přestává cizinec plnit účel pobytu, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny uděleno“*. S uvedenými závěry se krajský soud ztotožňuje. Krajský soud má tedy za to, že zanikne-li účel dlouhodobého pobytu, jak tomu bylo v posuzované věci, je povinností správních orgánů postupovat podle § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců a povolení k dlouhodobému pobytu zrušit. Aby tak neučinily, musel by být prokázán nepřiměřený dopad tohoto postupu do rodinného a soukromého života dané osoby.
21. V posuzované věci měl žalobce za to, v rámci hodnocení důvodů pro zrušení povolení *„zcela absentuje hodnocení okolností, za kterých došlo u žalobce k neplnění účelu pobytu“*. K tomu krajský soud uvádí, že se správní orgány neopomenuly nepřiměřeností zásahu zabývat a zohlednit konkrétní okolnosti případu. Žalovaná na straně 6 napadeného rozhodnutí odkázala na rozhodnutí správního orgánu I. stupně a doplnila, že v posuzovaném případě převažuje zájem České republiky na dodržování právních předpisů nad soukromým zájmem (nikoli právem) účastníka řízení na pobyt na území republiky.
22. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí na str. 4 a 5 podrobně popsal rodinnou situaci žalobce. Uvedl, že žalobce s manželkou nežije již od roku 2015, manželka má nový vztah. Ohledně dcery žalobce správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce není s dcerou v kontaktu, dcera žije s ve společné domácnosti s matkou a jejím přítelem. Během účastnické výpovědi ze dne 3. 3. 2017 žalobce na otázku, jakým způsobem se dceru stará, do protokolu uvedl, že manželka od něj nepotřebuje podporu. *„Jinak spořím, a pokud bude možnost, tak dceři pošlu peníze, kdyby se vztahy s manželkou zlepšily“*. S dcerou žalobce nebyl v kontaktu od roku 2015 a správní orgány nezjistily, že by žalobce žádal soud o úpravu styku s dcerou. Další osobní vazby správní orgán I. stupně nezjistil.
23. Správní orgán ve svém rozhodnutí dále popsal, že žalobci nebyl uložen dlouhodobý zákaz pobytu na území České republiky, žalobce pobývá na území teprve od roku 2012, proto nemohly být zpřetrhány vazby v zemi původu. Žalobce je v produktivním věku, možnosti k získání pracovního uplatnění nejsou omezeny. Z uvedeného vyplývá, že správní orgány posoudily zásah do soukromého a rodinného života přezkoumatelným způsobem, z jejich rozhodnutí je zřejmá jejich úvaha. Správní orgány se zabývaly jednotlivými aspekty soukromého života žalobce, zohlednily jeho konkrétní situaci a vysvětlily, proč zásah do práv žalobce neshledávají nepřiměřeným. Krajský soud má za to, že posouzení této otázky bylo dostatečné a neshledal důvod správním orgánům cokoli vytknout.

24. Žalobce dále namítal, že se správní orgány nezabývaly podmínkami dle § 46a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tedy že nezohlednily, že neplnění účelu pobytu nebylo způsobeno žalobcem.
25. Podle § 46a odst. 3 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny z důvodů uvedených v odstavci 2 písm. h), j) a k) nezruší, jestliže je to opodstatněno obzvláště obtížnými okolnostmi, zejména pokud se cizinec stal obětí domácího násilí*. K tomu krajský soud sděluje, že správní orgán I. stupně se námitkou, že neplnění účelu pobytu způsobila manželka žalobce bez jeho vůle a že se nebude moci stýkat s dcerou, vypořádal na straně 6 svého rozhodnutí. Popsal, že z výsledků účastníka a svědků vyplývá, že manželství je hluboce a vážně rozvráceno, manželé nevedou společnou domácnost ani spolu nehospodaří. Správní orgán I. stupně také nezjistil, že by se žalobce pokusil o soudní úpravu styku s dcerou, tvrdí-li, že mu manželka neumožnila dceru kontaktovat. Žalobcem tvrzené skutečnosti, které měly být důvodem pro postup dle § 46a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tak správní orgán I. stupně řádně posoudil a dospěl k závěru, že se nejedná o skutečnosti, které by mohly zvrátit výsledek správního řízení. Žalovaná na úvahy správního orgánu I. stupně odkázala. Krajský soud tak uzavřel, že se správní orgány zabývaly všemi skutečnostmi týkajícími se žalobce individualizovaně a konkrétně, krajský soud tedy neshledal v jejich postupu žádné pochybení.
26. Krajský soud dodává, že v průběhu správního řízení došlo k novelizaci zákona o pobytu cizinců zákonem č. 314/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „novela“). S účinností od 18. 12. 2015 došlo novelou k přečíslování jednotlivých důvodů pro zrušení dlouhodobého pobytu podle § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Důvod, že cizinec neplní účel, pro který mu bylo povolení vydáno, byl do 17. 12. 2015 zahrnutý pod písm. i) § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, po novele byl zahrnut pod písmeno h) téhož ustanovení, aniž by došlo k věcné změně důvodu či jeho přeformulování. Shodné nastalo i u důvodu nezajištění ubytování na území, který byl do novely zahrnut pod písmeno g), po novele pod písm. f) ustanovení § 46a zákona o pobytu cizinců.
27. Správní orgán I. stupně nové označení důvodů nepromítl do oznámení o rozšíření řízení a uváděl v něm důvod zrušení dlouhodobého pobytu podle § 46 odst. 2 písm. i) zákona o pobytu cizinců (se slovním popisem důvodu, tedy že cizinec neplní účel, pro který bylo toto povolení vydáno), a důvod podle § 46 odst. 2 písm. g) (se slovním popisem, že žalobce nemá na území zajištěno ubytování). Posléze ve svém rozhodnutí ze dne 14. 11. 2017 správní orgán I. stupně na novelu reagoval pouze částečně, protože zahrnul důvod neplnění účelu pod písm. h) (tedy dle znění zákona po novele), avšak nezajištění ubytování pod písm. g) § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců (tedy dle znění do novely). U každého důvodu však uvedl jeho slovní označení a popis důvodu. Na novelu řádně reagovala žalovaná v napadeném rozhodnutí, kterým potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaná již správně uváděla důvod zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny na území dle § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce neplnil účel, pro který mu bylo povolení vydáno. S ohledem na výše uvedené má krajský soud za to, že správní orgán I. stupně pochybil, pokud v oznámení o rozšíření řízení důvody zrušení dlouhodobého pobytu označil nesprávným písmenem. Avšak vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně vždy uváděl i

slovní popis důvodu, a ze správního spisu vyplývá, že si byl žalobce vědom, o jaký důvod se v jeho věci jedná, neměla tato vada vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí či rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

28. Krajský soud uzavřel, že námitka b) není důvodná.

F. Závěr a náhrada nákladů řízení

29. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 24. července 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu